

Діло

Виходить щодня рано

РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10, II. по в.
Конто почт. шадм. 143.322.
Адреса для телеграм:
"Діло", Львів.
Гол. Редактор приймає від
11—12 год. передполуднем
Рукописи не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА:
Місячно: в краю 450 зол.
За границею:
В Америці 1 долар, Франції,
Голландії, Бельгії 20 фр., Фр.
Італії 750 ал., Німеччині 750 ал.,
Швейцарії 3 шв. фр., Чехо-
словацьчині 70 ч. к., Румунії 150
лей, Болгарії 750 ал., Австрії
750 ал. — Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції 29-41.
Друкарні 29-26.
В СПРАВІ ОГолошень
ЗВЕРТАТИСЯ до АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Епілог донецького процесу.

Львів, 14. липня 1923.

Розданий до непомірно великих розмірів і розмуканий комуністичний до ряду події першорядної політичної ваги донецький процес за т. зв. економічну шпіонажу та саботаж у великому промислі остаточно закінчився. На 53 обвинувачених вищококваліфікованих й інтелігентних спеціів 11 засуджено на кару смерті, а того тільки 5 безапеляційно, а 6-х сам суд подав до ВЦВК-ту на помилування з уваги на їх кваліфікації та за їхні "корисні" для комуністів зізнання (наскрізь більшовицький мотив). Слідуючих 34 обвинувачених засуджено на тюрем від 1-10 літ, 4 на тюрем з пригнобленням відрачування чи завішення карі і накінець 4 звільнено, в тім двох німецьких спеціів. Це кінець процесу. А епілог?

П'ятьох засуджених до розстрілу вже розстріляно. Шістьом, предло-женим до помилування з уваги на їх корисні зізнання та високу кваліфікації, перемінено кару смерті на десятилітню тюрем. Двом звільне-ним ініціам запропоновано відразу навіть фахову службу, яку вони відкинули та виїхали до Німеччини. Та це ще не кінець епілогу! Бо ось в день присуду, точніше вечером по присуді, довершено бомбовий атен-тат на головну тюрем "Державного Політичного Управління" (чеки) і на головну управу тієї установи в Москві на Лубячці (обі установи мі-стяться в одному забудованні). Атен-тат був удатний і відбувся 6. лип-ня. Більшовики твердять, що вико-нали його контрреволюціонери з Па-рижа, щоби видобути з тюрем всіх засуджених інженерів. Одного з а-тентатчиків 6. гвардійського офіці-ра Радкевича застрілили комуністи на місці, другий втік, але його вже зловили. Більшовицькі комунікати твердять, що жертви атен-тату не-значні: один убитий червоноармі-ць і один ранений.

Інші джерела всупереч більшо-вицьким офіційним комунікатам, твердять, що один корпус лубяч-ських забудовань комплетно зни-щений, при чому жертвою впало менше чекістів, а значно більше по-літичних в'язнів (бо тільки таких держали в тій тюрем). А далі дола-ють, що цілий цей вдатний атен-тат є ділом провокації агентів самого ДПУ. Річ у тім, що органи ДПУ бу-ли дуже невдоволені з присуду. Їм належало на тому, щоби всіх до-вільних саботажників усмертнити. Ось в той то причини самі вони мали нібито виконати атен-тат.

Очевидно, що вдавнятися в аналі-зу слушності одного чи неслухно-сти другого твердження ми не бу-демо. А арештою для нас і не так то цікаво, ділом чіпх рук був атен-тат. Ми обмежимося тільки до ствердження факту, що донецький чи там шахтинський присуд викла-сав болючий та кривавий відрух у Москві. Звідки цей відрух не похо-ди, чи від контрреволюції чи від комуністів, то його значіння велике! Це мemento для диктаторів, що на їх політично-тактичні криваві експе-рименти починають криваво реагу-вати у самій столиці червоної дик-татури.

НАИБІЛЬША В КРАЮ ФАБРИКА ДЗВОНІВ

2525 4-52

БРАТІВ ФЕЛЬЧИНСЬКИХ

В КАЛУШІ, ВУЛ. СІВЕЦЬКА Ч. 18.
В ПЕРЕМІШЛІ ВУЛ. КРАСІЇСЬКОГО Ч. 63.

відливає на замовлення дзвони гар-
монійні й поодинокі, а постійно удер-
жує на складі понад 200 штук готових
дзвонів у вазі від 10 до 600 кг.

ЦІНИ ПРИСТУПНІ - СПЛАТА РАТАМИ

При важливіх запитаннях прохється
письма до нас вислати рекомендовано.

Московський офіціоз "Известия" підкреслює "мягкість" та "компро-місовість" засуду. Попри те звертає увагу на класовий характер справи і окреслює цілий процес актом зу-дари старого світа капіталістичного з новим соціалістично-комуністич-ним та відмовляє всякого оправдан-преса вважає присуд нечувано стро-гим, та відмовляє всякого оправдан-ня цьому процесові, вважаючи його скандальною провокацією. Абстра-гуючи від тієї останньої робить таж преса більшовицькому правосуддю дуже важкий закид, а саме: відсут-ність у ньому навіть тіни справедли-вості. Чому? Одним з аргументів на те є обставина, що хоч свідки й де-які обвинувачені (та преса зве їх провокаторами) обтяжували одна-ково і тамошніх і німецьких спеціів, то всеж тамошні засуджені, а ні-мецькі зовсім звільнені. Навіть ні-мецька преса, що повинна поста-вити прихильно до оправдання німців, виявляє недвозначно обу-рення з приводу присуду. Звідси в світовій прилюдній опії акоріню-ється пересвідчення, що в даному акті більшовицького правосуддя справедливості була потоптана, а її місце заняв політичний рахунок або політична спекуляція. По більшо-вицькому це зветься дещо інакше, а саме: замість сліпої Теміди рішає у тамошньому правосудді т. зв. ре-волюційне комуністичне сумління суддів-революціонерів. Іншими сло-вами: кожний акт більшовицького правосуддя відбувається все під зна-ком корисності та доцільності для добра революції і специфічної до-цільності для потреб класової бо-ротьби.

Даний присуд був необхідний для внутрішніх потреб і більшовицької революції. Його мягкість дотично

німецьких спеціів була подиктована потребами міжнародної політики, точніше потребами радянсько-них взаємин. Нікому не секрет, що відповідальні керманічі радянсько-го союзного уряду закордонної по-літики були взагалі проти інсценіза-ції донецького монстрпроцесу. Та це нічого не помогло, бо партія по-требувала його для внутрішньої по-літики в СРСР. Мало того, цей про-цес, винуватцем якого без сумніву є комуністична господарка, показав невистарчаючим для потреб ву-трішньої політики партії і тому в підготовці є вже черговий анало-гічний. Уже є арештовані, є садіце їх обтяження, але нема розголосу для нього, бо між арештованими брак чужинців. Словом для потреб ву-трішньої політики комуністичної диктатури готується новий жир!

Новий жир! Нові події! Нова реак-ція на них і нові ще може більше сензаційні та криваві від теперішніх епілогів. Але не треба думати, що й епілог теперішнього процесу вже закінчений! Де там! Ось Німеччина готуватися формулювати для біль-шовицьких пункти гарантійного дого-вору в справі безпеки тих німецько-х громадян, що в промислових чи ін-ших цілях найдуться в межах СРСР. За Німеччиною підуть інші. А там приїде мабуть до забезпечки більше-виками екстериторіальності для кожного чужинця в межах СРСР, ін-шими словами: приїде екстерито-ріальність для кожного в більшо-вицькому розумінні контрреволю-ціонера! А де буде тоді більшовиць-ка посідаючість і чванливість? Її мабуть не стане, але натовісь стане в СРСР тисячі багівнів контр-революції, в домі кожного наділено-го екстериторіальністю чужинця. А далі? Далі... ніхто не знає.

Зльокавтовані службовики.

По нинішній день живе на тери-торії Східної Галичини около 3.000 службовиків б. австрійської монар-хії, української народності, яких польська держава ані не прийняла до служби, ані не виплатила їм належ-ної емеритури. Більшість зльокав-тованих службовиків становлять за-діанчиники та заводові старшини і підстаршини. Нема однак ані одної категорії державної служби, у якій не було би зльокавтованих службо-виків української народності. До-сить значний відсоток зльокавтова-них становлять службовики вичин-ної служби і скарбової сторожі.

Зльокавтовані службовики, це жертви вичинкових атак україн-

ського народу. Велика більшість зпоміж них служила довгі роки ав-стрійській державі, в тій службі по-старілася і тепер не є адатна найти собі інше джерело утримання. Зльо-кавтовані службовики живуть у край-ній нужді, деякі прямо примиряють-ся голоду wraz зі своїми родинами. Про страшенне положення зльокав-тованих службовиків свідчать та об-ставина, що є серед них досить ча-сті випадки самогубств і божевілля.

Зльокавтовані службовики вла-дували за австрійських часів влада-ми до провізійного фонду і набули ще за Австрії права до емеритури, Польська держава перебрала на се-бе і австрійський провізійний фонд

і все майно, що належало до того фонду. Львівною консеквенцією цього повинно бути те, що попри всі права перейшли на польське правительство і всі обов'язки, а в першу чергу обов'язок, затинений супроти зльокавтованих б. Австрії.

Польська держава позбавила б. ав-стрійських службовиків української народності їх вартатів праці неупе-реч постановам арт. 92. договору в Сан-Жермен. Позбавлення служ-бі відбувало без переведення приписа-ного, обов'язуючого по нинішній день, австрійського прогматикою ди-сциплінарного поступовання.

Всі заходи зльокавтованих служ-бовиків, щоби або їх прийнято до служби або виплачено їм емеритури не віднесли успіху. Діється це асу-переч міжнародним договором Поль-щі. А іменю дня 6. квітня 1922 р. під-писала Польща в Римі договір з Ав-стрією, Італією, Румунією, Югосла-вією і Чехословацьчиною в справі ви-плати емеритального заосмотрення.

Оба договори, а саме римський і віденський постановляють, що всім службовикам б. австро-угорської мо-нархії, які опинилися під Польщею, належить емеритура від 1. грудня 1923 під умовою, що їх перенесе-но в стан спочинку. Оскільки-ж їх у-стан спочинку не перенесено, то службове відношення існує дальше і держава поносить всі з'язані з тим наслідки. Польська держава не рати-фікувала по нинішній день наведе-них угорі договорів, що більше обо-в'язуючий польський емеритальний закон з грудня 1923 року виразно суперечить постановам римського і віденського договорів. Арт. 96 поль-ського емеритального закону поста-новляє, що службовикам б. австрій-ської монархії належить емеритура, але лише в тому випадку, коли їх не прийнято до служби для браку етату і коли вони мають умови пе-редбачені в арт. 28 і 29. цього самого закону. Ті артикули постановляють, що емеритуру одержує службовик лише тоді, коли він неспосібний до служби, або покінчив 60-тих рік жи-ття. Що такі постанови протиявля-ся римському і віденському догово-рові це очевидно і не потребує даль-шого виснаєня.

Українська Парламентарна Репре-зентация, виразніше говорячи посла і сенатори Українського Національ-но-Демократичного Об'єднання від першої хвилі занесли долену зльо-кавтованих службовиків. Президія Репрезентції визначила мене рефе-рентом цієї справи. Я увійшов в по-розуміння з Товариством зльокав-тованих службовиків "Ватіана Додо-мога", зібрав відповідні матеріали і приготував нагальний анекс, вмі-слючий ратифікації віденського і римського договорів, та зміни обо-в'язуючого емеритального закону. Крім цього посла д-р Степан Біляк і о. прап. Куницький порушили спра-ву зльокавтованих службовиків у своїх соймових промовах.

З початком червня довідався У-країнський Клоб, що польське пра-вительство предположило під вла-дими міжнародної чинності само ане-кс до соймов закон про ратифікацію віденського і римського договорів і що вони згідно з постановами тих-то вони згідно з постановами тих-то договорів приготували проект зміни польського емеритального закону. Це заставило Український Клоб звернутися до оголошення свого звернення до оголошення свого нагального писку в тія справі і ви-

Всі зрештовані — діти вбогих батьків, переважно зарпідників, що виростили в сирітниках. Так Ординцев є сином білоруської жінки, якої чоловік був залучаємцем ротишником і загинув м. р. в часі однієї катастрофи на головному залізничному стані в районі білгородського повіту. Він залишився в сирітницях, де його син скінчив школу і він тепер лежить у сирітні від свого батька. Батьки обох Катмардзких — це білоруси і їхній чоловік працює в укр. Ліваа Савіно, що працює на одній з фабрик на удержання

Бенгтрюмстер Платина і механік Гайсак — теж сини одних родичів Гайсаків, доричні до того має тільки одного: Вова Краснова — не сомнівається, приятель Романа Катмар-рета, що по поліційним реаліям була розумний мотором нехатного нападу. Вова профі Штотло — це син полка і з Гайсаківі сестри, який продав їй свою скромну батьківщину у Грин-кенті і пудил силові авто, що маво показати їй чистоту роду. Тимчасово він поїхав у авіа-компанію і від-пущив Орданію та Світового віддав ось авто до розпорядності па-ліції.

Сини поліційні реалії. Від себе вони тільки показували дивували, а органи поліції спрямували були впершу самотню на довірі фалшиві то-ри, при чому арештували були нещасно кимось осіб.

Ріжні вісти.

СПРАВА УСТУПЛЕННЯ КОМ. СТЕШЕ-ЛЕСЬКОГО.

З офіційних код зауважити, що справі «забір відхилити урядового ко-місара м. Львова Стешельського до міні-стерства внутрішніх справ. Стешельський був відданий до диспозиції львівського воєводи для виконання обов'язків уря-дового комісара лише часово, а становнича йде з мін-ста (начальник відділу кому-нальних підприємств) не обиджано після його відходу до Львова. Тепер завдання мін-ста не дозволяють «оставати Стешельському у Львові, тай це «одноко-ро призначено відділення його зі Льво-ва. Інші, комунальні твердять, що Стеш-ельський не відходить з причин відміних місця своєї праці у Львові, навпаки йо-го праця на становниці комісарі є доскона-ла.

Після уступлення Стешельського у Льво-ві дає буде урядувати комісар і то зпо-між львівських горожан.

ЛВІВСЬКИЙ ВОЄВОДА.

З «Монітор Польскі» з 13. липня ого-лошено іменування пос. Войт. Голухов-ського львівським воєводою. Новий воє-вода починає на днях урядування. На мі-сте Голуховського до союму входить Бір-кемкер, шеф прес-бюро 1-го.

5.000 В'ЯЗНІВ ВІЙДЕ НА ВОЛЮ.

Згідно з обрахунками польського міні-стерства справедливості завдяки амністії-кому законові вийде на волю 5.000 в'язнів.

ПОЛІТ. ЗАМАХ У БІЛГОРОДІ.

У Білгороді у мін-ста внутр. справ я-когось мущина вистріляв кілька разів до

шефа сепції Ладіча. Ладіч ранений тяжко. Атакувач сам на місці негайно пострі-лявся, при чому не залишив ніяких доку-ментів. Думают, що атакувач був націо-налом, бо Ладіч ворожо відноситься до макед. організації. Ладіча перевезли до шпиталю.

КРИЗА УРЯДУ СХС.

З Білгороду повідомляють, що місце в-творення кабінету, яку король поручив Гаджічеві, викликає невдоволення в хор-ватських колах і в селянській партії. Мож-ливо, що ген. Гаджіч утворить лише про-кабінет, який розвине екупативу і пере-веде нові вибори.

ЯК ВРЯТОВАНО ДРУГУ ГРУПУ „ІТАЛІ“.

Московська радіостанція подає подроби-ці, як ледолам „Красін“ урятував групу Віргілія й Нобіленові авіапри. Як член групи Віргілія пошукав сигнали „Красін“ розізнали мотори. Капітан ледоламу Са-мійлович підняв до самої криги, зійшов до розбитих із кількома товаришами по шнуровій драбинці. Італіці дивували ши-ро, та казали, що не надіялися так скоро-го врятування. Чотирьох членів групи за-сім алаторів, п'яти Чечоні зломив ногу. На чердак „Красін“ взяли весь вантаж і ушкоджені Люндборгі літак. На крайні залили лише останки гондоли „Італі“. Як лине „Красін“ підняв до криги, впади гу-ста мряка, тому корабель мусів задержати-ся. Коли мряка розійдеться, ледолам мо-гтиме плисти до острова Фойн, де є група розбитих, яку застріляли були 12 липня. Опісля „Красін“ забере летуна Чухнов-ського і тов., які є біля рога Пянтев. Опі-сля Чухновський має шукати групу Ала-сандрія й Амунасена.

СПЕКА.

Спека на Криму діждала до Метовоюю дивно висоти. В полудне є там 85 ст. Ц. — В Парижі дня 13. липня було 32 ст. в тіні, у півд. Франції 40 ст. в тіні. Ріки вис-хають, а фабрики, що працюють водною силою, з причини недостачі води здерж-ляють праця. — В Англії 37 ст. в тіні, було багато соняжних ударів. Англ. метеоро-логи стверджали, що спека триватиме ще далі.

Наглий суд у Львові?

Після нападу на почту.

У зв'язі з нападом на почту при вул. Глибокій ч. 3. арештували були в Мих. Вербицького (який виступав у процесі за вбивство кур. Собіньського). Його й інших арештованих відпустили на волю з браку

доказів вини. Можливо, заарештований, що обвинувачений в справі нападу на почту устанує перед міським судом, розглядає чи-кається він в повелі.

Біржа.

Гроші.

Америкавський долар 88.00—88.40, канадський долар 3.41—3.42, чеська корона 0.26—0.26.60, австрійський ші-лінг 1.25—1.25.50, румунський лей 0.05—0.05.50, французький франк 0.25—0.25.15, швейцарський франк 1.71—1.71.88, фунт стерлінгів 43.40—43.60, радянський червонець 25.00—25.50.

Золоті: 20. корон 30.00—30.80, 20. франків 34.00—34.50, 20. швейцарсь-ких марок 42.00—42.70, 10. російських рублів 47.00—47.50.

Срібні: Австрійська корона 0.58—0.58.50, 5. австрійських корон 3.50—3.60, австрійський флорен 1.75—1.80, російський рубель 4.90—5.00, копійка за рубель 1.45—1.50.

Збіжжя.

Пшениця збірка 52.50—53.50, пшени-ця сівинська 51.00—52.00, жито Галицьке 46.00—46.50, вівіти галицький броварин-ний 41.00—42.00, ячмінь на млино 43.50—44.50, ячмінь пастінний 35.25—36.25, овес Галицький 43.50—44.50, кукурудза румун-ська 44.00—44.50, барабола провислова 0.00—0.00.

Театри.

Міський великий театр:

13-го т. 7-30 веч. „Сімона“, ком. Деваль.

14-го „Сімона“.

Міський „Театр Новий“:

13-го Нова програма „Qui pro Quo“ в „Типки“.

14-го Нова програма „Qui pro Quo“ в „Типки“.

КІНО.

„Аполло“: „Діжур“.

„Лев“: „Мертвий вузол“.

„Палас“: „Оазис козаків“.

„Фатаморган“: „Бірка хотаків“.

„Байка“: „Найновіші пригоди Тарзана серед джунглі“.

НОВИНКИ

— Ліквідують українські школи. В Ку-гасі львівського повіту існує вже понад 40 літ українська школа, до якої ходять яких 60 українських дітей, тоді як до польської школи ходять близько 15. Дня 20. червня ц. р. одержав громадський у-

Під час відпустки

Лешніцера
масть і мило
проти веснянок

Вони є ексклюзивно вироблені препарати з лешніцера універсальні

Відпустка і літні масть з 15. липня 1926. — Де знайти масть і мило? — Аптека Діалект і Схід, Львів.

ряд у Кугасі влітку в ряді повітових школах у Львові, в якому по думці 7. зрт. зак. з 17. лютого 1922 р. як також на підставі розпорядку львівського Курато-рію зазначено громадську заборони впо-ставити одного свого представника на день 6. липня 1926 р. до біля шкільної повіто-вої ради у Львові, де предметом пере-слухання буде звільнення двох шкільних утримувачів. Проміжне Кугасі об-рані, прохайте нашу Парламентарну Ре-презентативну зацікавитись справою шко-ли в Кугасі (ж).

— Львівська хроніка. Дві спроби само-губства „дизентерією“: 30-літній Я. Проміський і 40-літній Софія Шлях-ська. Затрощі перерезані до шпиталю. — 30-літній синко вольного із скарбового у-ряду Анна Кочук вистріляв на смерті афінами, які купили на базарі на Ришак; її муж і синко сусідки дістали тільки шкільних сортів.

— Православна єпископство в Галичи-ні. У зв'язку з утворенням православної єпископства для Галичини, нині галицька діоцезія буде поділена, як доведеться, на три деканати.

— Жертва Вору. В ріді Вар біля села Сідесь переміського повіту втратився підполковник Андрій Коваль, 17-літній учень української гімназії в Перемі.

— Хто був директором майна Львова? Львів не може пережити на недостатку са-моді: напад на почту, рендема Кешура, прощом Новика — все це за один ти-день. Та ось приходить нова історія, що перевертає попередні. Директор дібр міста Львова Конрад Малаціньський скінчений зі свого становища, тому, що проти нього ведеться кариє самотньо за алохивання. І все це трапилось випад-ково, мов у кіно. До якогось бюро магі-страту зайшов подільний комісар і там зустріч з Малаціньського. Тоді він при-гадав собі, що це той самий панок, проти якого в Березаньшій вадуть самотньо за нечисті діла під час управл. майном гра-

Продовження Новинки на стор. 5-й.

АНДРИЙ ЧАЙКОВСЬКИЙ.

Снідання.

Монастир оо. Кармелітів був влас-ним селом, а в селі була горальня. Горальняний закон завів над го-ральними строгий надзір, щоб не допустити до зловживань, не дати привидити державного скарбу в по-борі горілачного податку. Скарбові стражники сновигали по горальнях безупинно, а часами то приїздив на контролю і сам пан комісар скарбо-вої сторожі.

Таке саме сталося одного зимово-го дня і в монастирській горальні, де з'явилися закутані в кожухи пан комісар, респіцієнт і трьох „обрав-верів“.

Відома річ, що польські ксьондзи не люблять цивільної австрійської влади, а вже скарбових урядовців від міністра фінансів до останнього стражника з зеленими вилогами на шию їм не могли стерпіти. Не любив їх і ксьондз-пшеор Кармелітів, тим більше, що вони до його горальні частенько заходили, всюди питали і за найменшу провинку накладали грошові карні.

Тож не дивно, що й тої памятно-ї днини, коли законний братчик пові-домив його, що приїхала комісія з австрійськими паничами, кс. пшеор аж скипів з досади і почастивав їх усіма чортами.

За братчиком прийшов згодом до-рогачик і один старшина до про-сви від пана комісара, щоб кс. пше-ор був ласка потрудитися до гораль-ної „комісійного перегляду“.

Це ще більше озлило кс. пшеора: „От до чого довели непошанування духовної одежини, що перший ліп-ший псубрат в урядовій шапчині сміє чоловіка непокоїти... Який нині світ поганий та безбожний... Госпо-дин, Твоя воля... А щоб вас усіх со-домський вогонь спалив“.

Так думав собі кс. пшеор, надяга-ючи під рясу теплий кожух. Пшов.

Та хоч як було морозне повітря і таки добре шипало в товстеньке та гладко оголене лице духовної особи, кс. пшеор не охолов з гніву, не пе-рестав сердитися та проклинати. Як прийшов до горальні, комісар при-вітав його галантино і представився.

Кс. пшеор відклонився недбало і загляв в душі сто ликами. Почали розшукувати по всіх закомарках. Знайшли вірвану пльомбу на міри-ку і ще дещо. Комісар звертався за-одно до кс. пшеора за поясненнями.

Комісія трінала до полудня. Всі аголюдили, а тут нема нічого, чим би голод заморити. Комісар, що їв-див по панських дворах, знав, що всюди запрошував до себе ділич пе-рекусити та випити. Гадав, що й тут так буде і тому не забрав харчів з дому.

Та кс. пшеорові ні не в годуві було таких нелюбих, непроханих гостей частувати. Хоч і йому в шлу-ку воркотіло, то ватався, вирішив постигти, хочби й до вечора, а ті вилізали хочби й з голоду поздижа-ли, то не дасть їм шматка хліба.

Нарешті комісар став домовля-тися:

— Кс. пшеоре, вже пізна пора, а урядовцями ще не зараз скінчиться

Можє би так приказали принести шматок хліба з кляштору, перекусити би пора...

Це вивело кс. пшеора з рівноваги. Скипів увесь і почервонів на лиці, мов буряк...

„Яка безличність! Приїхав сюди, непроханий нищпорить за усім як шпиг, чіпляється за пльомби та всі ті діявольські вигадки масонського у-ряду, та ще йому снідання давай... Смоли гарячої з самого пекла!“

— З кляштору принести? А чи мо-же кляштор чого доробитися при таких утисках та податках, які з ньо-го уряд здирає? Кляштор наш бід-ний, не стає шматка хліба для братії, та ще й вам давай?

Комісар зробив дуже покірний вид дивлячись на чималій животик кс. пшеора.

— Так, так, біда на світі — каже комісар, важко дідкаючи. — Я сам кажу, що уряд повинен на бідних гододинх слуг божих аглянутися... Сам же кажу, та щож робити? При-каз прийшов зі Львова з начальної дирекції, щоб всі горальні проаїри-ти, бо всілякі надужиття трапля-ються.

При тім комісар оглядаючи пока-зу статуру кс. пшеора заважав за його чернич поansom знатний жмут ключів. У мить прийшла йому в голову геніальна думка. Поглянув на свого респіцієнта, добре відомо-го жартуна і моргнув значучо. Оба арозуміли себе „як лиси коні“. Коли комісар виводив жалі над загальним убожеством, респіцієнт зі зручністю кишенькового алодія витяг кс. пшео-

рові ключі ізза пояса і пропав за дверми горальні.

Комісіїне урядування йшло далі.

Респіцієнт прикликав одного зі стражників, асував йому непомітно ключі в кишеню і шепнув щось до вуха.

Стражник побіг до кляштору і спитав за кс. шафарем.

— Laudetur Jesus Christus!

— In aecula aeculorum.

— Кс. пшеор прислав мене, щоб отець шафар видав з кляшторної комори, що треба на сніданок для шести душ, до того вина і запікан-ки. Чим ліпше вино, тим кращий бу-де вислід комісії. Бо знаєте... там знайшли ріжні непорядки, за які мо-же піти діявоча кара... Треба я-кось так незлобі слідити вином поз-начити та чимсь добрим позати-кати.

Шафар виривав на нього очі, тям-лячи, що шпир дуже скупий чоло-вік — просто не вірив...

— Я не маю ключа... кс. пшеор все носить ключі при собі...

— Отож саме кс. пшеор дав мені ключі як... легітимачію, що в його імені приходжу...

Коли Богдан Хмельницький міг підкупити Барабашку на відданні королівських грамот шляхою пшо-го Барабаша, то чому ж би тепер стражники не міг підкупити о. ша-фаря ключами кс. пшеора? Він же знав, що кс. пшеор кождобує ключів не дав би...

(Продовження буде)

СТУДЕНТСКИЙ ГОДИК
студент. Громади у Варшаві. Червоний
ч. 3.
ГОСПОДАРСЬКО-КООПЕРАТИВНО
ЧАСОПИС, орган Радикального Союзу Г
вільних господарств у Львові. ч. 22.
4. липня.
SPRAWOZDANIE KASY CHORYCH m.
Lwowa za rok 1927.

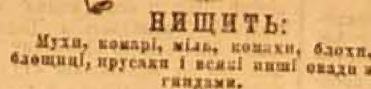
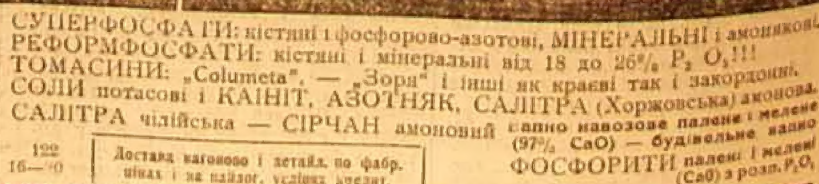

порука безконкурсній, у певних виборі роду чоколади сметанової, молочної, десертної і до варення як танок чоколади, кармельки і цукри. Не шумно рекламую, але якостю знаменитими виробами, зробленими з гарантією чистих сировин, хочемо здобути признание найширших кірув, одночасно числячи найприступніші ціни.

Замовлення приймає Народна Торгова у Львові.

І всілякі металеві відзнами виробляє
Ф-а Андрій **БЕРЛІНСЬКИЙ**, Львів
Робітні: Шевченка 11.
Бюро: Словацького 4. 44 3-6

МОРЕЛІ (Амурський) зацікавлені найбільші 31 год. 8 сот. 8 кг. родинки. Мід ливинський, літний 19 год. 50 сот. 1 блишанках 5 кг. 38 силаю ошлочно 34 посаплатою. А Векерт, експорт ошочу Зацікавлені 75 4.

Два десятилетия наглядно
показали, насколько со-
временно государство

З друкарні Видавництва Соціалістичної Праці, Рязань 4-10.